

DECIZIA nr. 997/2014
privind soluționarea contestației formulate de
SC .X. SRL,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 82037/12.11.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. x/12.11.2014, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 82037/12.11.2014, cu privire la contestația formulată de SC .X. SRL, CIF RO..., J../.../..., cu sediul în București, B-dul X, nr. x, bl. x, sc. x, ap. x, Sector 3.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 05.11.2014 și înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/06.11.2014 îl constituie Decizia privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. .x./21.10.2014, comunicată la 22.10.2014, prin care s-a stabilit o sumă de plată reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule de **x lei**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/06.11.2014, SC .X. SRL a formulat contestație împotriva Deciziei privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. .x./21.10.2014, prin care a fost calculat timbrul de mediu al autovehiculului marca Dacia. Societatea susține că practica judiciară în materie a stabilit că aceste sume de bani, reprezentând taxe de poluare/taxa de timbru de mediu au fost instituite cu încălcarea Tratatului de la Lisabona și Tratatului de aderare a României și Bulgariei, care prevăd că de la data aderării, dispozițiile tratatelor originare înainte de aderare sunt obligatorii pentru România și acestea au prioritate față de dreptul intern.

De asemenea precizează că prin noua formulă de calcul al timbrului de mediu, taxa crește foarte mult pentru autoturismele Euro 3 și Euro 4 și scade pentru autoturismele Non-euro, Euro 1 și Euro 2, iar întrucât majoritatea tranzacțiilor cu autoturisme au ca obiect autoturisme încadrate în normele Euro 3 și Euro 4, proprietarii acestora sunt afectați în cazul în care ar dori să înstrăineze autoturismul, neputând dispune de atributele conferite de dreptul de proprietate, astfel această taxă încalcă și normele legale privitoare la dreptul de proprietate, drept garantat de Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Societatea arată că circuitul este liber, iar această taxă, după cum a fost reglementată, încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor, prevăzut de art. 34-36 din TFUE.

Totodată, menționează că OUG 9/2013 crează o diferență de tratament fiscal, fiind vorba despre o discriminare vădită în sensul că doar anumite persoane sunt obligate a plăti timbru de mediu cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate, astfel că se încalcă art. 16 alin. (1) din Constituția României.

În concluzie, societatea contestatară solicită anularea deciziei privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu și restituirea sumei de x lei.

II. În baza cererii nr. x/20.10.2014 formulată de către SC .X. SRL, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a procedat la stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule de x lei prin Decizia privind stabilirea sumei reprezentând

timbrul de mediu pentru autovehicule nr. .x./21.10.2014 în conformitate cu prevederile art. 4 din O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile societății contestatară, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit corect suma de x lei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, în condițiile în care motivațiile societății contestatară nu sunt de natură să modifice cuantumul taxei.

În fapt, prin cererea înregistrată la organul fiscal sub nr. x/20.10.2014 SC .X. SRL a solicitat stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, pentru autovehiculul marca Dacia tip x, categoria auto x, norme poluare x, serie sașiu x, an fabricație x, serie carte auto x, data primei înmatriculări 2006.

Urmare solicitării contestatarei în cauză, în temeiul O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a procedat, în baza datelor înscrise în cartea de identitate a autovehiculului, la calcularea și emiterea Deciziei privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. .x./21.10.2014 pentru suma de x lei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule.

Societatea contestă prevederile O.U.G. nr. 9/2013, considerând că sunt contrare legislației comunitare, influențând concurența în piața auto și încalcă normele legale privitoare la dreptul de proprietate.

În drept, O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule prevede următoarele:

„Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal privind instituirea timbrului de mediu, denumit în continuare timbru.

(2) Timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Art. 2. - În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) autovehicul nou** - orice autovehicul care nu a mai fost înmatriculat;
- b) autovehicul rulat** - autovehiculul care a mai fost înmatriculat;
- c) RNTR 2** - Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- d) RNTR 7** - Reglementările privind omologarea individuală, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere - RNTR 7, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.132/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- e) scoatere din parcul auto național** - orice acțiune care are ca rezultat radierea autovehiculului înmatriculat, cu excepția casării și dezmembrării;
- f) reintroducerea în parcul auto național** - orice acțiune care are ca rezultat prima înmatriculare a unui autovehicul în România, după ce acesta a fost scos din parcul auto național;
- g) organ fiscal competent** - Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate în a căror evidență este înregistrat contribuabilul ca plătitor de impozite și taxe;
- h) contribuabil** - orice persoană fizică sau persoană juridică care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4;

i) înmatriculare - operațiunea administrativă ce constă în înscrierea în evidențele autorităților competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare, precum și a numărului de înmatriculare;

j) taxa specială pentru autoturisme și autovehicule - taxa prevăzută la art. 214¹ -214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 1 iulie 2008;

k) taxa pe poluare pentru autovehicule - taxa așa cum a fost prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011;

l) taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule - taxa așa cum a fost prevăzută de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare;

m) timbrul de mediu - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile provenite de la autovehiculele din categoriile M₁, M₂, M₃ și N₁, N₂, N₃. [...]

Art. 4. - Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art. 7;

c) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;

d) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Art. 5. - (1) Organul fiscal competent calculează cuantumul timbrului, pe baza documentelor din care rezultă dovada dobândirii dreptului de proprietate asupra autovehiculului și elementele de calcul ale timbrului, depuse de către contribuabilul care intenționează să efectueze înmatricularea sau transcrierea dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat. Lista documentelor este prevăzută în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Valoarea în lei a timbrului se determină pe baza cursului de schimb valutar al monedei euro stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene”.

Potrivit dispozițiilor legale mai sus citate taxa cu titlu de timbru de mediu pentru autovehicule se datorează atât cu ocazia dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România, cât și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate în România asupra unui autovehicul pentru care nu s-a plătit taxa specială pentru autovehicule potrivit Legii nr. 571/2003, taxa pe poluare prevăzută de O.U.G. nr. 50/2008, respectiv taxa prevăzută de Legea nr. 9/2013 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Față de cele prezentate se reține că taxa cu titlu de timbru de mediu pentru autovehicule a fost stabilită ca urmare a solicitării societății, depusă la organul fiscal la data 20.10.2014, iar cuantumul timbrului de mediu a fost stabilit pe baza documentelor depuse de către societatea contestatară care intenționează să efectueze transcrierea dreptului de proprietate.

Or, în speță, obligația de plată a taxei este prevăzută de art. 4 lit. c din O.U.G. nr. 9/2013, deoarece suntem în situația în care obligația de plată a taxei intervine cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul pentru care nu s-a plătit taxa specială.

Nu poate fi reținută motivația că dispozițiile legale sunt în contradicție cu legislația UE în vigoare, în condițiile în care prin art. 4 din OUG nr. 9/2013 a fost înlăturată orice discriminare.

În ceea ce privește prevederile comunitare invocate în susținere, se reține că art. 148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, față de dispozițiile contrare din legile interne, „*cu respectarea prevederilor actului de aderare*”, iar în conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 „*Legea cadru europeană este un act legislativ care obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor*”.

Invocarea de către contestatara a încălcării art. 110 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene, (T.F.U.E.), nu este întemeiată în condițiile în care în expunerea de motive se precizează expres: „*în elaborarea prezentului act normativ s-a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, având în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale*”.

De asemenea, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei nici celelalte motive invocate de societate, întrucât sunt considerații cu caracter personal din moment ce în prezenta cauză Curtea Europeană de Justiție nu a pronunțat nicio hotărâre privind încălcarea drepturilor comunitare de către Statul Român prin O.U.G. nr. 9/2013.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule stabilește cadrul legal privind instituirea timbrului de mediu pentru autovehicule, ca timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului și că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, conform căruia: „**Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege**”, motiv pentru care contestația formulată de SC .X. SRL va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma totală de **x lei**, reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule stabilită prin Decizia nr. .x./21.10.2014.

De altfel, solicitarea acestuia de restituire a taxei rămâne fără obiect în condițiile în care contestația împotriva titlului de creanță prin care a fost individualizată această obligație de plată a fost respinsă ca nedepusă în termen.

Pentru considerentele arătate și în temeiul, O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. .x./21.10.2014 prin care Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a stabilit timbrul de mediu în sumă de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.